

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 6. listopada 2021.

[Multimedia]

Poslanica Galaćanima – 10. Krist nas je oslobodio

Biblijsko čitanje: *Gal* 4, 4-5;5, 1

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo danas naše razmišljanje o Poslanici Galaćanima. U njoj je sveti Pavao napisao neprolazne riječi o slobodi. Što je kršćanska sloboda? Danas ćemo se zadržati na toj temi: kršćanska sloboda.

Sloboda je blago koje se zbiljski cijeni tek kad ga se izgubi. Mnogi od nas, koji smo naučili živjeti u slobodi, često je doživljavamo više kao stečeno pravo nego kao dar i baštinu koju treba čuvati. Koliko je samo pogrešnih shvaćanja vezano uz temu slobode i koliko je različitih njezinih shvaćanja bilo tijekom stoljeća.

U slučaju Galaćana, Apostol nije mogao podnijeti da su se ti kršćani, nakon što su upoznali i prihvatili Kristovu istinu, dali privući varavim prijedlozima, prelazeći sa slobode u ropstvo: s oslobađajuće Isusove prisutnosti na ropstvo grijeha, legalizma i tako dalje. I danas je legalizam naš problem, problem mnogih kršćana koje se skrivaju u legalizam, u kazuistiku. Zato Pavao poziva kršćane da ostanu postojani u slobodi koju su primili krštenjem i ne dopuste da ih se ponovno upregne u „jaram ropstva“ (*Gal* 5, 1). On se s pravom diči slobodom. Svjestan je da su se neka „lažna braća“ – tako ih zove – uvukla u zajednicu da „vrebaju – tako piše – slobodu koju

imamo u Kristu Isusu, ne bi li nas učinili robovima“ (*Gal 2, 4*), vratiti se natrag, a za Pavla je to neprihvatljivo. Propovijedanje koje bi isključilo slobodu u Kristu nikada ne bi bilo evanđeosko: bilo bi možda pelagijansko ili jansenističko ili nešto slično ali nikako evanđeosko. Ne može se nikada vršiti prisilu u ime Isusovo, ne može se nikoga porobljavati u ime Isusa koji nas čini slobodnima. Sloboda je dar koji nam je darovan na krštenju.

No, učenje svetoga Pavla o slobodi je nadasve pozitivno. Apostol predlaže Isusovo učenje, koje također nalazimo u Ivanovu Evanđelju: „Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici; upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi“ (*Iv 8, 31-32*). Pozvani smo, dakle, prije svega ostati u Isusu, tom izvoru istine koja nas oslobađa. Kršćanska sloboda temelji se, dakle, na dva temeljna stupa: prvi je milost Gospodina Isusa, a drugi istina koju nam Krist otkriva i koja je On sâm.

Prije svega to je *Gospodinov dar*. Sloboda koju su primili Galaćani – i mi kao i oni krštenjem – plod je Isusove smrti i uskrsnuća. Apostol usredotočuje cjelokupno svoje propovijedanje na Krista, koji ga je oslobodio vezâ s njegovim prijašnjim životom: samo od njega izviru plodovi novoga života po Duhu. Naime, istinska sloboda, a to je sloboda od ropstva grijeha, plod je Kristova križa. Kristovim smo križem oslobođeni ropstva grijeha. Upravo tamo gdje se Isus dao pribiti čavlima, gdje je postao robom, Bog je postavio izvor radikalnog čovjekova oslobođenja. To ne prestaje u nama pobuđivati čuđenje i divljenje: da mjesto gdje smo lišeni svake slobode, to jest smrt, može postati izvorom slobode. Ali to je otajstvo Božje ljubavi: nije ga lako razumjeti, to je nešto što se živi. Sâm Isus je to navijestio kad je rekao: „Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga“ (*Iv 10, 17-18*). Isus ispunja svoju punu slobodu predajući se smrti; On zna da samo na taj način može zadobiti život za sve.

Pavao je, znamo to, osobno iskusio to otajstvo ljubavi. Zbog toga kaže Galaćanima iznimno smionim izrazom: „S Kristom sam razapet“ (*Gal 2, 19*). U tom činu najvišeg sjedinjenja s Gospodinom on zna da je primio najveći dar svog života: slobodu. Na Križu je, naime, razapeo „tijelo s njegovim strastima i požudama“ (*Gal 5, 24*). Shvaćamo kolika je vjera pokretala Apostola, koliko je velika bila njegova prisnost s Isusom i dok, s jedne strane, osjećamo da nama to nedostaje, s druge nas Apostolovo svjedočanstvo ohrabruje u napredovanju u slobodi. Kršćanin je slobodan, mora biti slobodan i pozvan je ne vraćati se robovanju propisima, čudnim stvarima.

Drugi stup slobode je *istina*. I u ovom slučaju potrebno je sjetiti se da istina vjere nije apstraktna teorija, već stvarnost živoga Krista, koja izravno dotiče svakodnevni i sveukupni smisao osobnog života. Koliko onih koji nisu završili nikakve škole, pa čak ne znaju ni čitati ni pisati itekako dobro razumiju Kristovu poruku, imaju tu mudrost koja ih čini slobodnima. To je Kristova mudrost koja je po Duhu Svetom ušla krštenjem. Koliko je samo onih koji žive Kristovim životom više nego neki veliki teolozi, na primjer, pružajući veliko svjedočanstvo slobode evanđelja. Sloboda nas čini slobodnima u mjeri u kojoj preobražava čovjekov život i usmjerava ga prema dobru. Da bismo bili doista slobodni, ne moramo samo poznavati sebe same, na psihološkoj razini, nego prije svega

biti istinoljubivi u sebi samima, na dubljoj razini. I tu se, u srcu, otvoriti Kristovoj milosti. Istina mora u nama pobuđivati nemir – vraćamo se na tu toliko kršćansku riječ: nemir. Znamo da ima kršćana kod kojih se nikada ne javlja nemir u duši: žive uvijek isto, nema nikakvog gibanja u njihovu srcu, nedostaje nemir! Zašto? Zato što je nemir znak da Duh Sveti djeluje u nama, a sloboda je aktivna sloboda, koju pobuđuje milost Duha Svetoga. I zato ponavljam da sloboda treba u nama pobuditi nemir, treba nam neprestano postavljati pitanja kako bismo mogli sve dublje ulaziti u ono što stvarno jesmo. Na taj način otkrivamo da je put istine i slobode težak put koji traje cio život. Teško je ostati slobodan, teško ali ne i nemoguće. Hrabro samo, idimo naprijed s tim, to je dobro za nas! Put je to na kojem nas vodi i podržava Ljubav koja dolazi s Križa: Ljubav koja nam objavljuje istinu i daje nam slobodu. To je put sreće. Istina nas oslobađa, čini nas radosnima, čini nas sretnima.

APEL

Sestre i braćo,

jučer su Biskupska konferencija i Konferencija redovnikâ i redovnicâ Francuske primili izvješće neovisnog Povjerenstva o spolnim zlostavljanjima u Crkvi, koje je bilo zaduženo procijeniti razmjer fenomena seksualnih napadâ i nasiljâ počinjenih nad maloljetnicima od 1950. naovamo. Pokazalo se, nažalost, da je taj broj jako velik. Želim izraziti žrtvama svoju tugu i bol zbog trauma koje su pretrpjeli i svoj stid, naš stid, *moj* stid, zato što je Crkva bila predugo nesposobna staviti ih u središte svojih briga i jamčim im svoju molitvu. Molim i molimo svi zajedno: „Tebi, Gospodine, pripada slava, nama sramota“: ovo je trenutak srama. Upućujem riječi ohrabrenja biskupima i vama, draga braćo koji ste došli ovdje podijeliti zajedno ovaj trenutak, potičem biskupe i redovničke poglavare da nastave ulagati sve napore kako se slične drame ne bi ponovile. Svećenicima u Francuskoj izražavam očinsku blizinu i potporu u ovoj kušnji, koja traje, ali je spasonosna, i pozivam francuske vjernike da preuzmu na sebe svoje odgovornosti kako bi zajamčili da Crkva bude siguran dom za sve. Hvala!

Pozdrav hrvatskim hodočasnima

Pozdravljam i blagoslivljam sve hrvatske hodočasnike, s posebnom radošću mlade iz Splitsko-makarske nadbiskupije, zajedno s njihovim roditeljima. Hvala vam na vašoj prisutnosti. Mariji, Majci nježnosti, povjeravam sve vas i one koji su predani brizi i pomaganju osoba s poteškoćama, kako bi svjetlo vjere nadahnulo konkretna djela solidarnosti u svima. Povjeravajući vas zagovoru Presvete Bogorodice Marije, koju u Vašem gradu osobito častite kao Gospu od Zdravlja, od srca vam udjeljujem svoj apostolski blagoslov. Hvaljen Isus i Marija!
